

בלק תשפ"ב - עלית בית כנסת

רש"י במדבר פרשת בלק פרק כד פסוק ה

משכנותיך - חניותיך, כתרגומו. דבר אחר מה טובו אהליך. מה טובו אהל שילה ובית עולמים בישובן שמקריבין בהן קרבנות לכפר עליהם:

משכנותיך - אף כשהן חרבין, לפי שהן משכון עליכם, וחורבנן כפרה על הנפשות, שנאמר כלה ה' את חמתו (איכה ד יא), ובמה כלה, ויצת אש בציון:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות בית הכנסת סימן קנא

סעיף א

בתי כנסיות ובתי מדרשות, {א} אין נוהגין בהם * (א) א א' [א] קלות א' {ראש כגון: א} שחוק והתול (ב) ושיחה בטילה, * (ג) ב [אין אוכלים ושותים בהם ולא מתקשטין בהם ולא מטיילין בהם ולא נכנסים בהם * בחמה (ד) מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים, * א' ות"ח ותלמידיהם (ה) מותרים (ו) לאכול ולשתות <א> בהם, (ז) ב ג [א] ב' {מדוחק, * (ח) ב [ד] א' <וי"א דבכה"מ אפי' שלא מדוחק (ט) שרי (ר"ן פ' בני העיר). * ואין מחשבים בהם חשבונות, אא"כ הם של מצות, כגון: קופה של צדקה ופדיון שבויים, ה] ואין מספידים בהם אא"כ יהיה ההספד ג לאחד ג' {מגדולי העיר, שכל בני העיר מתקבצים ובאים להספידו; ואם צריך ליכנס בהם לצרכו, כגון לקרוא לאדם, ב' [יכנס ויקרא מעט {ב} או יאמר דבר ד' {יא} שמועה, (יב) ו] ואח"כ יקראנו, כדי שלא יהא נראה כאילו נכנס לצרכו; ואם אינו יודע לא לקרות ולא לשנות, יאמר לאחד מהתינוקות: קרא לי פסוק שאתה קורא בו או ישהה מעט ואח"כ יצא, שהישיבה בהם מצוה, שנאמר: אשרי יושבי ביתך (תהילים פד, ה) (שיעור הישיבה, (יג) כדי הלוך ב' פתחים), (לדעת הי"מ בס' צ' סוף סעיף כ').

מרדכי מסכת שבת פרק יציאות השבת

[דף יא] [רמז רכה] כל עיר שגגותיה גבוהים מבית הכנסת סופה ליחרב כתב בסמ"ג דוקא בימיהם שהיו משתמשים על הגגות כתב רבינו מאיר איני יודע איסור גמור להשתמש בעליה שע"ג בהכ"נ כמו (*שכתב ר"י) [*שכתבתם] דאפילו גגין ועליות דעזרה לא נתקדשו. מיהו יש ליהרר מלהשתמש שם תשמיש (קבוע) של גנאי כגון לשכב שם מדאמרינן פרק קמא דשבת כל עיר שגגותיה גבוהין מבית הכנסת סופה ליחרב ה"מ בבתים אבל בקשקושי ואברורי לית לן בה משום דלא משתמשי על גבן ושמא דמי לעליות היכל שנתקדשו דמקדש מעט שלנו יש לנהוג בו קדושה קצת מעין קדושת היכל דעליות היכל נתקדשו כדאמרינן פרק כיצד צולין [פסחים דף פו א] ואפילו עליות עזרה דלא נתקדשו כקדושת עזרה גופה מ"מ אין נוהגין בהן מנהג בזיון:

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף פה עמוד ב

אמר רב: גגין ועליות לא נתקדשו

רש"י מסכת פסחים דף פה עמוד ב

גגין ועליות לא נתקדשו - בין גגי ירושלים בקדושת ירושלים לקדשים קלים, בין גגי לשכות העזרה בקדושת עזרה לקדושת קדשי קדשים.

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף פו עמוד א

תא שמע. אבא שאול אומר: עליית בית קדשי הקדשים חמורה מבית קדשי הקדשים, שבית קדשי הקדשים כהן גדול נכנס לו פעם אחת בשנה, ועליית בית קדשי הקדשים אין נכנסין לה אלא פעם אחת בשבוע, ואמרי לה: פעמים בשבוע,

ואמרי לה: פעם אחת ביובול, לידע מה היא צריכה. - אמר רב יוסף: מהיכל ניקום וניתב איניש? שאני היכל, דכתיב אויתן דויד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת בתיו ואת גזזכיו ועליותיו וחדריו הפנימים ובית הכפורת, וכתב בהכל בכתב מיד ה' עלי השכיל

שולחן ערוך אורח חיים הלכות בית הכנסת סימן קנא

סעיף יב

(יב) יש ליזהר מלהשתמש כ] בעליה שעל גבי ב"ה (לט) תשמיש קבוע של גנאי, כגון לשכב שם; יג) ושאר תשמישים, * (מ) יא] יש להסתפק אם מותר להשתמש שם. הגה: טז וכל זה דוקא בב"ה קבוע, שנבנה מתחלה לכך, (מא) <ד> יד) אבל בית שיחדו לאחר שנבנה לבהכ"נ, * יז מותר (מב) יח לשכב [טז] טז' } עליו (פסקי מהרי"א).

משנה ברורה סימן קנא

(לט) תשמיש קבוע וכו' - מלשון זה משמע דלשכב שם בדרך מקרה מותר [כא] דבדרך מקרה לא מקרי שכיבה תשמיש של גנאי:

שער הציון סימן קנא

(כא) אבל בשאר תשמישי גנאי, פשוט דאפילו בדרך מקרה אסור, דומיא דעליות של עזרה דאף דלא נתקדשו מכל מקום אסור להשתמש שם תשמיש של גנאי כמו שכתב במדכ"י:

(מ) יש להסתפק - אם לדמותו לעליות העזרה דלא נתקדשו או כיון דבהכ"נ וביהמ"ד נקרא מקדש מעט יש לדמותו לעליות היכל דקי"ל דנתקדשו בקדושת היכל. ולפי מה שכתב בש"ת בשם תשובת פאר הדור יש להקל חוץ ממקום שע"ג ההיכל [ר"ל הארון ששם מונח הס"ת] שם יש ליזהר שלא להשתמש שם:

(מא) אבל בית שיחדו וכו' - ונראה דכ"ש אם בשעה שנבנה ביהכ"נ נבנה בית דירה למעלה ממנו דשרי לדור שם דזה בודאי לא הוקדש כלל למעלה ומ"מ להשתמש שם תשמיש שהוא מגונה מאד כטינוף וכו"ב נראה דבכל גווני אסור וע"כ אין לעשות כלל ביהכ"נ אם יש בהדירה שלמעלה ממנו דבר מגונה כזה [ט"ז] וע"ש שכתב שנענש בזה הרבה. ומה שמנהג העולם בעיירות ששוכרין בתי כנסיות לזמן בבתיים תחתיים ולמעלה מהן בית דירה שמצוי שם תינוקות ודבר מאוס [כב] אפשר משום שהוא לזמן לא חיישינן לזה:
(מב) לשכב עליו - ומ"מ שומר נפשו [כג] ירחק מהם [כד] ובפרט במקום שהוא נגד ההיכל

שערי תשובה סימן קנא

[טז] עליו. עבה"ט ועיין בתשו' פאר הדור סימן ע"ד שאף שמתיר לישן בעליה שע"ג בה"כ אבל במקום שע"ג ההיכל (ר"ל הארון ששם הס"ת) אסור לישן או להניח כלי מלאכתו שם, ומ"ש באשל אברהם ס"ק ב' בשם הא"ר עיין בר"י שבספר א"ח הנדפס מחדש הנוסחא כהב"י, אך מ"מ מסיק שהכוונה מ"ש בגלוי הראש הוא ענין אחר ע"ש ועיין באשל אברהם בשם מהר"י באסן ובאמת שם כתב שאסור רק הפרדס שסביב בה"כ מותר, אך מהרי"ט חלק יו"ד מצדד קצת בעזרה להתיר ע"ש ועיין לקמן סי' קנ"ד ס"ק א' בשם מהרי"ט בזה, ועיין בשאלת יעבץ ח"ב סי' נ"ד דכתב שכותל בה"כ מבחוץ כקדושת בה"כ שלא להשתמש ושלא לנתוץ ממנו ועיין מ"ש בענין מי שכותל בה"כ משמש לביתו ע"ש:

שו"ת חתם סופר חלק א (אורח חיים) סימן ל

ונ"ל מסברא דבהכ"נ דומה להיכל משום דעליות העזרה היו נבנים על הלשכות שתחתיהן שאינם מקום קרבן אלא מכשירי קרבן דעל המזבח החיצון לא היה גג ועליו, משא"כ גג ההיכל בנוי על מקום קרבן ובהכ"נ שלנו הוא מקום

תפלת [ציבור] במקום תמידים ודומה טפי להיכל, והא דלא מייתי מרדכי ממתני' דפ' בני העיר [מגילה כ"ח ע"א] שאפילו בחורבנה אין שוטחים על גגה פירות, י"ל שם הוא גנאי גדול דגגותיהם הם בשופי ולא בשפוע ושטחו שם פירות לייבש בפרהסיא בגלוי הוה גנאי טפי, משא"כ גגותינו במדינתנו שהעליות מכוסות בגג צריף ואינו ראוי ליבש פירות אלא לשכיבה בצינעא מכוסה, וקמ"ל דאפ"ה אסור דומיא דהיכל, ובעזרה גופי' היה תשמיש של גנאי ובזיון אסור ובגמ' נמי סתם גגים קאמר דומיא דאקושי ואברורי ואפ"ה מוכח לאסור, כנ"ל פי' המרדכי:

אשל אברהם (בוטשאטש) סימן קנא

[שו"ע סעיף יב]

מלהשתמש בעליות. מה שכתוב באו"ח סוף סימן קנ"א ספק לגבי עליות בית הכנסת הק', הנה לפי מה שכתב הצ"ח ז"ל פסחים פ"ו [ע"א] לדעת הרמב"ם ז"ל [בית הבחירה ו, ט] אין עוד מקום ספק שגם עליות היכל הק' לא נתקדשו כי אם להיותן פתוחים להיכל. ואם כן עליות בית הכנסת הק' לא נתקדשו ודאי לכולי עלמא, ואולי לזה במרדכי ז"ל שלפנינו לא הובא מה שהביא מוהרי"ק ז"ל בסימן קס"א בזה להחמיר מצד עליות היכל. אך הב"י ז"ל [סוף הסימן] שהביא דברי מוהרי"ק ז"ל בזה משמע דסבירא ליה שטוב להחמיר והיינו רק מדת חסידות, שהרי לכו"ע אין בזה רק דרא דרבנן ויש להקל בספיקות, כל שכן שיש ספק ספיקא, ספק שאין להשוות כלל להיכל, וספק כהסוברים שגם דהיכל לא נתקדשו רק הפתוחים וכו"ל, ולגבי עליות בית המדרש הק' נראה דלא שייך גם מדת חסידות כיון שבלאו הכי ישנים בו ג"כ הגם שהוא מעין גנאי וכל שכן עליות, וגם של בית הכנסת הק' אין צד להחמיר רק בשל גנאי המפורש שהוא בגדר גנאי, מה שאין כן מה שלא נתפרש, גם אם יש מקום לומר אולי הוה ליה לגנאי מ"מ הוה ליה ספק ספיקא להקל היטב.

ט"ז אורח חיים סימן קנא

אבל בית שיחדו כו'. נראה דכ"ש אם בשעה שבנה בה"כ בנה בית דירה למעלה ממנה דשרי דהא לא הוקדש כלל למעלה אבל תשמיש של בזיון מאוד נראה דבכל גווני אסור כגון עכו"ם או טינוף דהא בסי' נ"ה אמרינן דאלו מפסיקין לענין צירוף לענות אמן אע"ג דאין מחיצה של ברזל מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים כ"ש כאן דדבר המאוס יפסיק את התפלה של ביה"כ לעלות למעלה לשמים ע"כ אין לעשות כלל בה"כ אם יש למעלה ממנו דבר מאוס וכ"כ ב"י סימן קנ"ד בשם מהרי"ח במלכות תוגר יש להם בית דירה על בה"כ ובלבד שינהגו בנקיות בבתיים של מעלה וער"ס קנ"ד: אני בילדותי הייתי דר בק"ק קראקא עם ב"ב בבית מדרשי שהיה למעלה מבה"כ ונענשתי הרבה במיתת בני ותליתי בזה:

תשובות והנהגות כרך ב סימן קיב

שאלה: דירה למעלה מבית הכנסת

בש"ע סימן קנ"א (סעיף י"ב) מובא דיש לזוהר מלהשתמש בעליות שעל גבי בית הכנסת תשמיש קבוע של גנאי כגון לשכב שם, ושאר תשמישים יש להסתפק אם מותר להשתמש שם, וברמ"א "וכל זה דוקא בבית הכנסת קבוע שנבנה מתחלה לכך, אבל בית שיחדו לאחר שנבנה לבית הכנסת מותר לשכוב עליו" אבל בט"ז שם מביא דתשמיש בזיון אסור כגון עכו"ם או טינוף שמפסיק התפלה לעלות למעלה, ומסיים שהוא בעצמו נענש הרבה במיתת בניו ותולה בעוון זה, ע"ש, ולכן אם שכן שדר למעלה מדירה שרוצים לפתוח בה שטיבל חושש, יכול למחות ולעכב אפילו לפתוח שטיבל למטה בדרך עראי, שחושש לסכנה.

והנה בכל העולם נוהגין היום להקל דיש שטיבלעך בקומה תחתונה, ולמעלה יש דירות ולא חוששין כלל, ונראה טעם הדבר, שקדושת בית הכנסת כעין בית המקדש, ועולה עד למעלה בשמים, ולכן מעלה גדולה לתפלות להתקבל במקום קדוש כבית הכנסת, שמעלת המקום כעין בית המקדש, וגורם לתפלה להתקבל במהרה וכעין שעולה מיד להתקבל לפני השי"ת, ושפיר בתשמיש של גנאי מעל מקום התפלות ראוי לאסור שמונע התפלות לעלות, ואף שנעשה בתנאי וכעין

בתי כנסיות של בבל, מכל מקום כיון שנוהגין בהמקום מנהגי קודש כבית הכנסת ובתי מדרשות שבימי חז"ל, ומעולה להתפלל שמה, וכבוד לאלקינו ית"ש, שמייחדים בתי כנסיות לתפלה ובנו מקום הכי גבוה ומפואר. אמנם מרוב הגליות נשתנה המצב ובמיוחד בפולין ואונגריין ובזמן האחרון גם באירופא ואמריקא רבו בתי תפלה, שכל קבוצה וקבוצה התחזקו לעבודתו ית' כשנמצאים יחד דוקא, וייחדו איזה חדר לתפלה ותורה, ולא נהגו בו כבית הכנסת, ולא קראו לה שם בית הכנסת או בית המדרש רק "שטיבעל", וחסר מעלת המקום, אבל מ"מ כשמכוונים לשמים בכל מקום התפלה מתקבלת, ואף שחסר שם במעלת המקום, שאינה המקום עצמו סיבה להתקבל, רק התפלה גופא וכמ"ש, ולכן כה"ג אין לשכנים למעלה צורך ליהזר כלל שאין עלה תואר בית הכנסת ואין התפלות עולות כמכוון כנגד ביהכנ"ס למעלה, שיאסר משום שמקום מטונף מפסיק, דדוקא בביהכנ"ס דקדוש דמכוון להיות קדושתו עד לרקיע שמתעלה התפלה להתקבל במהרה, אז יש להקפיד שלא יפסיק מקום מטונף וכמ"ש, אך בביכנ"ס דילן אין קדושתו עולה עד לרקיע שתהא כך עולה התפלה, ולכן אין קפידא כשמקום מטונף מפסיק וכמ"ש. וע"ע בח"א (מהדו"ב) סימן קס"ה שהבאנו משו"ת דברי חיים ח"ב סימן ל"ב שהקיל בבית מדרש פרטי של הצדיקים דהוי כהתנו שאין שם קדושת ביהכנ"ס כלל דמועיל, ודע"כ נהגו בבתי הכנסת דחסידים לקרותם "בתי חסידים" או "שטיבלאך" (הוא תרגום של "בתים") ולא ביהכנ"ס, כדי שלא יתחייבו בדיני קדושת ביהכנ"ס ובית המדרש וע"כ מקילין באכילה ושתייה שם ושינה שם, ע"ש. ובענינינו ג"כ צריך לעשות באופן שלא יחול קדושת ביהכנ"ס כלל, שבזה שוב אין לחוש כלל, וע"ע במש"כ שם האריך להתנות, ע"ש.

ונראה שכל המחמיר בזה ומונע להתפלל שמה סופו להקל שמונע כינוס רבים להתפלל, כיון שאין בידינו די מקומות פנויים לתפלה בקומות עליונות, ושומר מצוה לא ידע דבר רע, רק להיפך המקום תפלה למטה ישמור גם דרי מעלה מכל צרה, ואין אני מקבל כלל טענת המערער שחושש לגור למעלה בשעה שיש לו לחשוש יותר שמעכב רבים לעשות מצוה, והיינו מפני שנשאלתי באופן שקובעו לתפלה רק בינתיים עד שישגו מקום יותר טוב, אמנם בקביעות מעכשויו להקדיש לשטיבעל בבית מגורים, אף שאין שום חשש סכנה וכמ"ש, יש כאן שנוי ייעוד, וכ"ש כשיש בתי תפלה בסביבה ואין בזה צורך מצוה, צריך דיון מיוחד בדיני בר מצרא וזכויותיו ומנהגי המדינה ואכמ"ל, אבל מטעם סכנה שנשאלתי אין לחשוש כלל כשאין שמה בית הכנסת ונוהגין בו רק כעין שטיבלעך וכמ"ש. וכ"ז מצד קדושת בית הכנסת, אבל במקום ארון הקודש דינו כהיכל וחמיר טובא, ואם חושש בזה יש לו טענה אלימתא, ועיין שו"ת מהרי"ט יו"ד ח"ב (סימן ד').

ולע"ד בקומה שעל ארון הקודש ממש יש ליהזר בכל תשמיש שאינו קודש, ובהפסק קומה גם כן יש ליהזר מתשמיש גנאי דוקא, אבל ככה"ג לאכול ולשתות אין איסור, ואם השכן למעלה לא יקפיד אנו בודאי לא קפדינו, אבל אי קפיד בחשש סכנה אף כנגד ההיכל לחוד לא נוכל לדחות. וע"ע במש"כ לקמן בסימן תשי"ב.

שו"ת שבט הלוי חלק ה סימן יח

ב) ואע"פ שעדין הי' מ"מ לחוש לצד הסגולה הנזכר שם בשו"ע ובט"ז ובס' פוסקים אחרונים, מכל מקום, היות שכבודו התנה כנ"ל, וגם עשה הפסקה בין גג מקום תפילה לקרקע הדירה, וגם היכל הקדש של הס"ת הוא חוץ לשטח הבנין של הדירות, וזה העיקר כמבואר בתשובת הרמב"ם ובפוסקים, ע"כ גם אנכי מסכים שבעזה"י לא יאונה רע ח"ו, ויכול הדייר לגור באמת ואמונה, והיות כי כ' הח"ס בתשובה יו"ד ס' קל"ח שעצם בית דירה בא"י הוא ענין מצוה שיכול להגן בעזה"י שלוחא מצוה לא יהי נזקין.

וע"כ הנכנס לגור בבית בא"י והוא גר שם עפה"ת והמצוה לא צריך להני סגולות שנהגו לעשות בנכנס בבית בחו"ל ע"כ.

שו"ת שבט הלוי חלק ט סימן כה

ב"ה, יום ב' במדבר ל"ט למב"י תשנ"ו לפ"ק.

כבוד ידידי המכובד הרב הגאון מופלא ומופלג בנש"ק ר' מסעוד בן שמעון שליט"א רב ומו"צ ורב קהלת הספרדים רמת אלחנן.

אחדשה"ט וש"ת באהבה.

מעכ"ת הציע לפני בענין אשר נשאל מרב בית הכנסת שחברת טלפונים מבקשת להתקין על גג בית הכנסת אנטנה לצורך טלפון נייד לתושבי האזור והרב חושש מפני שיש מחללי שבת ונמצא מסייע לידי עוברי עבירה שמשתמשים בטלפון גם בשבת, וכבודו העיר ממשנתינו מגילה כ"ח דאפילו בחרבנו אסור לשטוח על גגה פירות, וכ' כב' דשאני עליה שבאו"ח סוס"י קנ"א דיש להסתפק אם מותר להשתמש לפי שהוא חדר בפני עצמו, וכמש"כ בבה"ל שם, אבל גג שהוא מקום גלוי פשיטא דאסור להשתמש בו.

הנה אכתוב בקיצור בהא דסוס"י קנ"א לענין עלית בית הכנסת, מקורו במרדכי פ"ק דשבת שהביא רבינו הב"י שם, ורוצה קצת להקל מהא דפסחים פ"ו דגגין ועליות לא נתקדשו, והגאון היעב"ץ במור וקציעה הרעיש ע"ז דמה ענין גגין ועליות לא נתקדשו לענין אכילת קדשים לענין היתר תשמיש דחול שאסור משום גנאי ובזיון והאריך קצת בזה עד שמדחה הא דמרדכי מקמי דמשנתינו מגילה הנ"ל דאפילו גגין אין מפשילין עלה חבלים אפי' בחורבנה, וכן מוכח מנדה י"ג ע"א דאיכא קדושת שכינה בגגי בית כנסת, והמ"ב בבה"ל לא הרגיש בדברי המו"ק.

איברא מש"כ המו"ק דלא נמצא במרדכי שלפנינו ומפקפק ע"ז על הב"י במחכ"ת, כתוב הדור הוא במרדכי שבת סי' רכ"ח עם הראי' של גגין ועליות, והביאו ג"כ אבי הפסק מהרי"ק שורש קס"א ענף ז' יע"ש, ומה שהקשה לחלק דדוקא לענין אכילת קדשים אינו קשה כ"כ דרבותינו הראשונים הביאו רק לדמות דכמו בקדושת מקדש החמורה נחתנו דרגא דגגין ועליות לא נתקדשו לענין אכילת קדשים הרי דגגין אין דומים לפנים הבנין הה"ד בית כנסת שלנו נחית חד דרגא לענין להשתמש בתוכו שאסור שעל גגין ועליות י"ל דקל יותר.

אבל מה דמשמע באמת מהמרדכי דגגין ועליות שוין בזה הוא דלא כבעל בה"ל הנ"ל ואם משום משנתינו דמגילה כ"ח הנ"ל דביהכ"נ שחרב שאין שוטחין חבלים על גגה, הנה לא ראה הבה"ל לשון מרן הח"ס בתשובותיו או"ח סוס"י ל' שכתב וז"ל מכל הלין נראה פשוט בית הנבנה לבית הכנסת בלי שום תנאי וגם שהוא בבנינו אסור להשתמש על גגה (יש שם ט"ס) תשמיש קבוע ומכ"ש שטיחת פירות שהוזכר לאיסור במתניתין אפילו בחורבנו, הרי דמוקי גם האי משנתינו דגגין לענין שטיחת פירות בתשמיש קבוע דוקא, וכמו האי דעליות בית הכנסת בקבוע אסור.

ועיין עוד בשו"ת שבט הלוי ח"א סי' כ"ז שבארתי עוד שם מענין קדושת גגין מילתא בטעמא מכל הלין דתשמיש קבוע כאנטנה פשיטא דאסור על גג בית הכנסת, מטעם קדושת הגג (אם יש על הבנין לפי ההלכה דין בית הכנסת) ובאמת גם על גג של הדיוט יחיד אסור כזה משום מסייע לידי עוברי עבירה, ובפרט ענין של פרהסיא כזה ובודאי אסור לקחת עבור זה כסף לטובת בית הכנסת, דאסור לעשות רווחים מבזיון בית כנסת והדברים פשוטים. והרני דוש"ת באהבה, ידידו דוש"ת בלונ"ח, מצפה לרחמי ה'.

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף מד עמוד ב

מתני'. שאל פרוקלוס בן פלוספוס את ר"ג בעכו, שהיה רוחץ במרחץ של אפרודיטי, אמר ליה, כתוב בתורתכם: אלא ידבק בידך מאומה מן החרם, מפני מה אתה רוחץ במרחץ של אפרודיטי? אמר לו: אין משיבין במרחץ. וכשיצא, אמר לו: אני לא באתי בגבולה, היא באה בגבולי, אין אומרים: נעשה מרחץ נוי לאפרודיטי, אלא אומר: נעשה אפרודיטי נוי למרחץ.